

Májová modlitba pro rok 2021

Měsíc květen je v naší mariánskohorské farnosti dobrou příležitostí přimknout se k Panně Marii. Ve farním kostele ji uctíváme jako Královnu. Do její ochrany a mateřské péče Otec vložil nejen svého Syna, ale také církev, svět, každého z nás. Můžeme jí poodhalit svá srdce se vším, co v nich máme. Svěřit jí sami sebe, své rodiny, blízké, kolegy z práce, nemocné, zesnulé, celou farnost, lidi, které potkáváme, zemi, ve které žijeme. V těchto májových dnech můžeme také zvláště pamatovat na děti, které v naší farnosti v květnu poprvé přistoupí ke svatému přijímání, nebo na mladé lidi, kteří na konci června v našem kostele přijmou z rukou biskupa svátost biřmování.

S mámou je možné mluvit vlastními slovy, od srdce. Stejně tak s Marií. Přesto níže pro inspiraci nabízíme jednu konkrétní modlitbu. Je vzata z apoštolské exhortace papeže Františka Radost evangelia (Evangelii gaudium, 24. 11. 2013). S posledním článkem 288 tvoří závěr celého dokumentu.

U Matky Boží vstupujeme do školy křesťanského života a znovu objevujeme její velkou touhu, aby se všichni setkali s jejím Synem a byli jím zachráněni a proměněni. U Marie se učíme dělit o radost evangelia a kráčet po nových cestách, které nám Bůh otevírá a na kterých nám ona svítí jako hvězda ukazující správný směr.

Maria, Hvězda nové evangelizace

„Evangelizační působení církve má mariánský styl. Neboť pokaždé, když pohlédneme na Marii, opět věříme v převratnou sílu něhy a lásky. Na ní vidíme, že pokora a něha nejsou ctnostmi slabých, nýbrž silných, kteří nepotřebují zacházet s druhými špatně, aby pocítili svoji důležitost. Při pohledu na ni zjišťujeme, že ta, která velebila Boha, protože „mocné sesadil z trůnu“ a „bohaté propustil s prázdnou“ (Lk 1,52-53), je tatáž, která zajišťuje domácí teplo našemu hledání spravedlnosti. Ona také starostlivě uchovává „všechno v srdci a rozvažuje o tom“ (srov. Lk 2,19). Maria dovede rozpoznávat stopy Božího Ducha ve velkých událostech, ale také v těch, které se zdají

nepostřehnutelné. Kontempluje tajemství Boha ve světě, v dějinách a v každodenním životě každého člověka a všech lidí. Ona je modlící se a pracující ženou v Nazaretě a je také naší pohotovou Paní, která „ve spěchu“ (srov. Lk 1,39) opouští svoji vesnici a vydává se pomáhat druhým. Tato dynamika spravedlnosti a něhy, kontemplace a cesty k druhým je tím, co z ní činí ekleziální vzor evangelizace. Prosme ji, ať nám svou mateřskou modlitbou pomáhá, aby se církev stávala domovem pro mnohé, matkou pro všechny národy a aby umožnila zrod nového světa. Sám Vzkříšený nám říká svou mocí, která nás naplňuje důvěrou a tou nejpevnější nadějí: „Hle – všechno tvořím nové!“ (Zj 21,5). Spolu s Marií s důvěrou kráčeje vstříc tomuto příslibu a řekněme jí:

Panno a Matko Maria, tys pohnuta Duchem
přijala Slovo života v hloubi své pokorné víry, zcela oddána Věčnému.
Pomáhej nám vyslovovat naše „ano“
v mimořádně naléhavých potřebách, aby jimi zněla Ježíšova dobrá zvěst.

Tys, naplněna Kristovou přítomností,
přinesla radost Janu Křtiteli a on zaplesal v lůně své matky.
Tys propukla v jásot a opěvovala Pánovy divy.
Tys neochvějně zůstala stát pod křížem s nezlomnou vírou
a byla jsi oděna jásavou útěchou vzkříšení,
shromáždila jsi učedníky v očekávání Ducha, aby se zrodila evangelizující církev.

Vypros nám nyní novou horlivost vzkříšených,
abychom všem nesli evangelium života, který přemáhá smrt.
Dej nám svatou odvahu hledat nové cesty,
aby se všem dostalo daru krásy, která nevadne.

Ty, Panno naslouchání a kontemplace, Matko lásky, Nevěsto věčné svatby,
přimlouvej se za církev, jejíž jsi nejčistší ikonou,
aby se nikdy neuzavřela a nikdy nezastavila
ve svém nadšení pro budování Království.

Hvězdo nové evangelizace,
pomáhej nám vydávat zářivé svědectví společenství,
služby, vroucí a velkodušné víry, spravedlnosti a lásky k chudým,
aby radost evangelia dospěla až na kraj světa
a žádná periferie nebyla beze světla.

Matko živého evangelia, prameni radosti pro maličké,
oroduj za nás. Amen. Aleluja.“